

PROGRAM WYCHOWAWCZY PRZEDSZKOLA SIÓSTR URSZULANEK SJK W AUGUSTOWIE

„Atmosfera jasnego szczęścia – oto czego duszy dziecięcej potrzeba. W niej żyje i rozwija się dla Boga. Jak kwiat do rozkwitu potrzebuje słońca, tak słabe jeszcze serce dziecięce, by się rozwijało potrzebuje atmosfery ciepłej.”

Św. Urszula Ledóchowska

Podstawowym celem wychowania przedszkolnego, zgodnie z obowiązującą podstawą prawną, jest wspomaganie i ukierunkowanie rozwoju dziecka zgodnie z jego wrodzonym potencjałem i możliwościami rozwojowymi w relacjach ze środowiskiem społeczno-kulturowym i przyrodniczym.

Wychowywać – to w programie świętej Urszuli Ledóchowskiej: prowadzić do Boga, do kochającego Ojca, z radością dawać miłość, szczególnie najbardziej potrzebującym, stwarzać wewnętrzne (bliskość z Chrystusem) i zewnętrzne (atmosfera szczęścia) warunki wspomagające dojście do Boga i pełny rozwój osoby ludzkiej.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program wychowawczy Przedszkola oparty jest o system wychowania św. Urszuli Ledóchowskiej (1865-1939)

Cel ogólny:

„Mamy w tym dziele wychowania dwojakie zadanie: pierwsze – wychowanie dzieci dla Boga, dla ojczyzny niebieskiej, drugie – to wychowanie dzieci dla społeczeństwa, dla ojczyzny ziemskiej.”

Cele szczegółowe:

1. *przygotowanie wychowanków do pracy nad sobą,*
2. *bycia pożytecznym członkiem społeczeństwa,*
3. *bycia człowiekiem, którego najważniejszymi cechami są: miłość Boga i ludzi, dobroć, poczucie obowiązku, samodzielność, odwaga, odpowiedzialność, wytrwałość i pracowitość.*

Główne cele pracy wychowawczej:

1. Wprowadzenie dzieci w świat wartości religijnych, duchowych i patriotycznych.
2. Zapoznanie dzieci z regułami życia w grupie, wdrażanie do samodzielności i umiejętności współżycia i współdziałania z innymi.
3. Zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami, światem wartości moralnych oraz koniecznością ponoszenia konsekwencji swoich czynów.
4. Czynienie wielorakich starań zmierzających do jednolitych oddziaływań wychowawczych pomiędzy domem rodzinnym a przedszkolem.

Cele operacyjne:

1. Zachęcanie do refleksji nad sobą. *„Praca nad sobą traktowana była zawsze jako podstawowy wymiar rozwoju człowieka, a uczenie tej pracy – jako najistotniejsze zadanie wychowawcze.”*

2. Organizowanie sytuacji pozwalających na poznanie możliwości własnych i innych ludzi.
3. Umożliwianie dzieciom dokonywania wyborów i przeżywania pozytywnych efektów własnych działań.
4. Stwarzanie okazji do podejmowania przez dzieci wyborów i zdawanie sobie sprawy z ich konsekwencji.
5. Stwarzanie okazji do świadczenia bezinteresownej pomocy innym, odczuwania radości i satysfakcji z działania dla innych.
6. Uczucie sposobów radzenia sobie z własnymi emocjami i właściwego reagowania na przejawy emocji innych oraz kontrolowanie własnych zachowań.
7. Zacieśnianie więzi z najbliższym otoczeniem społecznym – budowanie relacji: dziecko – nauczyciel – rodzic.

Spodziewane efekty:

Ukształtowanie dziecka:

- otwartego na wartości religijne;
 - ceniącego wartości moralne;
 - kochającego swoją Ojczyznę – Polskę;
 - empatycznego, wrażliwego na potrzeby i krzywdę innych;
 - posiadającego umiejętność współżycia w społeczeństwie, zgodnie z przyjętymi normami;
 - rozumiejącego konieczność poszanowania ludzkiej własności;
 - tolerancyjnego, szanującego odmienność i indywidualność innych ludzi;
 - samodzielnego, posiadającego umiejętność radzenia sobie w sytuacjach życiowych, wytrwale dążącego do celu swoich działań;
 - posiadającego odwagę podejmowania decyzji, wyrażania swego zdania oraz posiadającego umiejętność ponoszenia konsekwencji swoich czynów;
 - rozumiejącego konsekwencję kłamstwa dla siebie i innych ;
 - radosnego, uśmiechniętego, ze stałą pogodą ducha;
 - pracowitego, gotowego do podejmowania wysiłku i szanującego pracę i wysiłek innych.
- „Uczmy nasze dzieci pracować, kochać pracę, znaleźć szczęście w pracy. Ale żeby tak mogło być trzeba od najmłodszych lat przyzwyczajać dziecko do pracy.”*

SPOSOBY REALIZACJI PROGRAMU

„Oto pierwszy warunek wychowania dzieci – tworzyć wokół nich atmosferę szczęścia. Gdy to zrobione, reszta już pójdzie łatwiej.”

W stosunku do dziecka:

Systematyczne oddziaływanie i kształtowanie postaw społecznych poprzez:

- budowanie potrzeby Boga, źródła siły i miłości, poprzez udział w katechezie, wspólnej modlitwie, mszach św.;
- udostępnienie dzieciom kaplicy z Najświętszym Sakramentem – przestrzeni odmiennej od sali przedszkolnej – przestrzeni sakralnej;
- rozmowy i dyskusje;
- rozwiązywanie konfliktów na drodze porozumienia;
- czytanie opowiadań związanych z zachowaniem społecznym;
- omawianie historyjek obrazkowych przedstawiających konflikty społeczne;

- stworzenie kodeksu właściwych zachowań współżycia w grupie oraz konieczność jego respektowania;
- ustalenie środków zaradczych stosowanych w przypadku nierespektowania ustalonych zasad.

„Siły do walki o wielkość ducha i umysłu może udzielić tylko Bóg, bo Chrystus jest najlepszym wychowawcą i doświadczonym pedagogiem.”

W stosunku do rodziców:

- zapoznanie z programem wychowawczym przedszkola oraz zasadami i regułami przyjętymi przez dzieci i nauczycieli;
- realizowanie programu w domu przez rodziców;
- organizowanie dla rodziców warsztatów psychologicznych w celu uświadomienia konieczności ujednolicenia oddziaływań wychowawczych w domu i w przedszkolu;
- organizowanie dla rodziców dni skupienia, mszy św. spotkań integracyjnych w celu pogłębiania ich życia religijnego;
- udział rodziców w zebraniach, spotkaniach indywidualnych oraz zajęciach otwartych.

„Przyszłość narodu nie tyle w rękach polityków, ile w rękach matek spoczywa. Na kolanach świętej matki wychowują się świątobliwi kapłani, dzielni urzędnicy państwowi, bohaterscy obrońcy Ojczyzny.”

W stosunku do nauczycieli:

- wymiana koleżeńską w zakresie doświadczeń, scenariuszy zajęć itp.;
- integracja nauczycieli podczas wspólnych spotkań o charakterze pedagogicznym i religijnym;
- udział wszystkich nauczycielek w tworzeniu i wdrażaniu programu wychowawczego przedszkola;
- ujednolicenie oddziaływań wychowawczych wszystkich nauczycielek w relacji nauczyciel – dziecko;
- tworzenie właściwej atmosfery wychowawczej przez bliski, serdeczny kontakt z dziećmi, wymagający znajomości ich indywidualnych cech i potrzeb;
- wyrabianie w sobie cierpliwości i wyrozumiałości, otwartości na każdą wychodzącą od dzieci inicjatywę kontaktu;
- ufność i wiara w sens pracy wychowawczej, o której ostatecznych efektach decyduje Bóg;
- umiejętność rzeczowej oceny sytuacji, zwłaszcza w stosunku do dzieci trudnych, którą trzeba wytrwale zmieniać, otaczając dzieci miłością i stawiając im konsekwentne wymagania;
- osobiste pogłębianie swojego życia duchowego.

„Im więcej mamy pracy, tym więcej musimy walczyć o miłość. Nie pozwalajmy sobie na obojętność. Im więcej pracy, tym bardziej czujemy, że wszystko zależy od naszej pracy wewnętrznej – im więcej pracy wewnętrznej, tym bardziej i Pan Bóg pobłogosławi.”

Metody pracy:

- metoda przykładu – *„Niech w zwierciadle waszej świętości dziecko uczy się tej fundamentalnej prawdy, że ono jest na ziemi, by Boga poznać, kochać i Jemu służyć.”*
- metoda nagród i kar – dobroć i zachęta - *„Dobroć to ogromna siła wychowawcza. Dobroć przerabia dusze, czyni dobrymi tych, z którymi obcujemy.”*
- metoda oddziaływań słownych typu perswazyjnego – „w cztery oczy”;

- metoda oddziaływania sytuacyjnego – zabawy organizowane i spontaniczne, twórczość plastyczna i artystyczna dzieci, organizacja imprez integracyjnych, przedstawień, wycieczki.

Formy pracy:

- w małych zespołach
- z całą grupą
- indywidualnie z dzieckiem
- akademie, przedstawienia
- spotkania integracyjne z rodzicami

Ewaluacja programu:

Analiza dokumentacji pedagogicznej:

- plany, zapisy w dziennikach;
- zeszyty obserwacji;
- obserwacje zajęć, zajęcia otwarte;
- ankiety ewaluacyjne dla nauczycieli.

Analiza dokumentacji współpracy z rodzicami:

- plan spotkań w ciągu roku szkolnego;
- ankiety dla rodziców;
- informacja zwrotna od rodziców;
- strona www przedszkola.

PRAWA I OBOWIĄZKI PRZEDSZKOLAKA:

Dziecko w przedszkolu ma prawa wynikające z Konwencji Praw Dziecka, a w szczególności prawo do:

1. Właściwie zorganizowanego procesu opiekuńczego, wychowawczego i dydaktycznego, zgodnie z zasadami higieny pracy umysłowej.
2. Szacunku dla wszystkich jego potrzeb, życzliwego i podmiotowego traktowania.
3. Ochrony przed wszelkimi sposobami przemocy fizycznej bądź psychicznej.
4. Poszanowania jego godności osobistej.
5. Poszanowania własności.
6. Opieki i ochrony.
7. Akceptacji jego osoby.

W naszym przedszkolu wychowanek ma prawo do:

- zaspokajania potrzeb rozwojowych, a szczególnie potrzeby bezpieczeństwa i akceptacji;
- zdrowego jedzenia;
- zaspokojenia ciekawości i poznania otaczającej go rzeczywistości;
- kontaktu i zabawy z innymi dziećmi, wyboru towarzyszy zabaw;
- rozwijania swoich zainteresowań i własnych możliwości twórczych;
- decydowania i dokonywania wyborów, wyrażania własnego zdania i oczekiwań;
- zrozumiałego dla siebie systemu wyróżnień, nagród i logicznych konsekwencji.

W naszym przedszkolu wychowanek ma obowiązek:

- przestrzegać zasad i norm współżycia w grupie;
- nie oddalać się od grupy bez pozwolenia osoby dorosłej;

- zgłaszać swoje niedyspozycje zdrowotne;
- nie przeszkadzać innym w zabawie, gdy sam nie ma na nią ochoty;
- po skończonej zabawie posprzątać miejsce zabawy;
- umieć dzielić się z innymi zabawkami;
- zachowywać zasady bezpieczeństwa podczas zabaw;
- nie przeszkadzać odpoczywającym;
- poprawnie zachowywać się w miejscach publicznych.

PRAWA I OBOWIĄZKI RODZICÓW:

Prawa rodziców do:

- zapoznania się z programem oraz zadaniami wynikającymi z planów pracy w danym oddziale, do którego uczęszcza jego dziecko;
- uzyskiwanie na bieżąco rzetelnej informacji na temat swojego dziecka;
- uzyskiwanie porad i wskazówek od nauczycielek w rozpoznawaniu przyczyn trudności wychowawczych oraz doborze metod udzielania pomocy dziecku;
- uczestniczenia w zajęciach otwartych prowadzonych w ramach oddziału, do którego uczęszcza jego dziecko;
- aktywnego uczestniczenia w życiu przedszkola;
- uczestniczenia w zebraniach rodziców i spotkaniach integracyjnych.

Obowiązki rodziców:

- przestrzeganie statutu przedszkola;
- zaopatrzenie dziecka w niezbędne przybory i pomoce;
- przyprowadzanie dziecka w ustalonych przez przedszkole godzinach i punktualne odbieranie osobiście lub przez upoważnioną przez rodziców osobę, zapewniającą dziecku pełne bezpieczeństwo, zgłoszoną pisemnie lub w wyjątkowych sytuacjach telefonicznie;
- dopilnowanie, aby dziecko w momencie przyprowadzenia do przedszkola zostało objęte opieką przez nauczycielkę;
- po odebraniu dziecka z przedszkola przez rodzica lub opiekuna, zobowiązany jest on do sprawowania opieki nad dzieckiem również na terenie obiektu przedszkolnego lub ogrodu;
- kontrolowania przedmiotów przynoszonych przez dziecko z domu do przedszkola, w szczególności tych z różnych względów niebezpiecznych: leków, ostrych przedmiotów, zapalek itp.;
- informowanie o przyczynach dłuższych nieobecności dziecka w przedszkolu;
- zapoznawanie się z informacjami i ogłoszeniami zamieszczanymi przez dyrektorke i nauczycielki na tablicach ogłoszeniowych.

DZIECIĘCY KODEKS ZACHWAŃ:

Chcemy:

1. pomagać sobie wzajemnie,
2. być uprzejmi, radośni, uśmiechnięci,
3. bawić się zgodnie,
4. szanować własność innych,
5. słuchać poleceń dorosłych,
6. dbać o książki i zabawki,
7. dbać o czystość i porządek,
8. szanować pracę innych,
9. okazywać, co myślimy i czujemy w sposób akceptowany przez innych.

Nie możemy:

1. bić, popychać i wyrządzać krzywdy innym,
2. przezywać i wyśmiewać innych,
3. przeszkadzać innym w zabawie i w pracy,
4. niszczyć prac innych,
5. krzyczeć, hałasować i biegać po sali i korytarzu,
6. niszczyć zabawek i innych przedmiotów w przedszkolu,
7. oddalać się od grupy podczas wyjść w teren poza przedszkole.

SPOSOBY NAGRADZANIA, WYRÓŻNIANIA I DEZAPROBATY DLA ZACHOWAŃ NIEPOŻĄDANYCH**Formy nagradzania i wyróżniania:**

- nagradzanie uznaniem, pochwałą, oklaskami;
- nagradzanie poprzez sprawianie przyjemności dziecku przez nauczycielkę lub kolegów w kontaktach indywidualnych lub na forum całej grupy;
- obdarzanie dziecka szczególnym zaufaniem, np. poprzez zwiększenie zakresu jego samodzielności;
- przywilej wykonywania prostych czynności wskazanych przez nauczycielkę, obowiązków wobec grupy rówieśniczej;
- emblematy uznania.

Dezaprobata dla zachowań niepożądanych :

- tłumaczenie, wyjaśnienie;
- wyrażanie przez nauczycielkę smutku i zawodu z powodu zachowania dziecka;
- ukazywanie następstw zachowania dziecka, aby je skłonić do autorefleksji;
- czasowe odebranie przyznanego przywileju;
- odsunięcie od zabawy – kącik ciszy.

PLAN DZIAŁAŃ WYCHOWAWCZYCH**Grupa 3-latków**

Cel wychowawczy: Przystosowanie dzieci do życia w nowym środowisku oraz zapewnienie poczucia bezpieczeństwa.

Efekty działań wychowawczych**Dziecko:**

- ma poczucie bezpieczeństwa;
- ma taki zakres swobody, w którym potrafi dostrzec konsekwencje swojego zachowania;
- potrafi samodzielnie decydować o wyborze zabawki, podejmując z pomocą nauczycielki różnorodną aktywność zgodnie ze swoimi zainteresowaniami;
- współdziała z osobą dorosłą w prostych czynnościach samoobsługowych i porządkowych;
- uczestniczy w rozmowach prowadzonych przez nauczycielkę indywidualnie lub w grupie;
- stosuje się do najważniejszych zasad i zwyczajów obowiązujących w zabawie i wzajemnym współżyciu
- stara się ufnie i bezpośrednio odnosić do osób dorosłych.

Cel wychowania religijnego: Budzenie w dziecku poczucia miłującej obecności Boga.

Efekty wychowania religijnego

Dziecko:

- ma świadomość, że Bóg istnieje;
- wie, że jest przez Niego kochane;
- rozpoznaje najbardziej charakterystyczne symbole religijne;
- uczestniczy we wspólnej modlitwie.

Grupa 4-latki

Cel wychowawczy: Dziecko czynnie poznaje życie w grupie i znajduje w niej swoje miejsce.

Efekty działań wychowawczych

Dziecko:

- zna zasady dotyczące zgodnego współdziałania z innymi dziećmi i przestrzega ich;
- potrafi wyrazić swoje potrzeby w kontaktach z dorosłymi i innymi dziećmi;
- rozpoznaje podstawowe uczucia u siebie i innych; wie, że w różnych sytuacjach ludzie przeżywają różne uczucia;
- sprawnie wykonuje czynności samoobsługowe, współdziała z rówieśnikami;
- planuje własne działania, gromadzi informacje o sobie;
- potrafi zaprezentować rodzicom własne umiejętności.

Cel wychowania religijnego: Dziecko z radością uczestniczy w formach życia religijnego.

Efekty wychowania religijnego

Dziecko:

- rozpoznaje symbole religijne i okazuje wobec nich należyty szacunek;
- potrafi odpowiednio zachować się w miejscach szczególnych, jak kaplica, kościół;
- uczestniczy w katechezie i jest zainteresowane poznawaniem wiedzy religijnej;
- aktywnie uczestniczy we wspólnej modlitwie; zna kilka modlitw oraz samodzielnie formułuje treści modlitwy własnej.

Grupa 5-latków

Cele wychowawcze:

- Rozwijanie umiejętności zgodnego współżycia współdziałania z rówieśnikami i najbliższym środowiskiem.
- Rozwijanie samooceny i samokontroli w zakresie doskonalenia i modyfikowania swojego nastawienia do siebie i innych.

Efekty działań wychowawczych

Dziecko:

- zna swoje upodobania, zainteresowania, poszukuje form aktywności i wyrażania ich;
- rozumie, jak odnosić się do innych i okazywać szacunek;
- potrafi wyrazić słowami swój problem, samodzielnie lub z pomocą nauczycielki zdecydować, jak go rozwiązać;
- wyraża się w jasny i zrozumiały dla otoczenia sposób i potrafi wysłuchać wypowiedzi innych;
- potrafi być samodzielne, aktywne, obowiązkowe w podejmowaniu czynności samoobsługowych, prac użytecznych na rzecz grupy i przedszkola;

- potrafi wykorzystać swoją wiedzę w zaspokojeniu aktywności poznawczej i rozwoju swoich zainteresowań;
- potrafi rozróżniać, wartościować normy i zasady dobrego i złego postępowania własnego i kolegów;
- umie ponieść odpowiedzialność za swoje postępowanie;
- nawiązuje poprawne kontakty z innymi ludźmi;
- okazuje szacunek dla pracy wszystkich pracowników przedszkola;
- rozumie wartość koleżeństwa, sprawiedliwości, dobroci, uczciwości i obowiązkowości;
- stosuje się do podstawowych przepisów *savoir-vivre*'u.

Cele wychowania religijnego:

- Dziecko zna i kocha Pana Jezusa.
- Dziecko czerpie od Boga radość, siłę i pomoc w różnych sytuacjach życiowych.

Efekty wychowania religijnego

Dziecko:

- aktywnie uczestniczy w katechezie i innych formach życia religijnego – msza św., nabożeństwa, itp.;
- ma znajomość wielu faktów z życia Pana Jezusa;
- posiada umiejętność wyrażania się w modlitwie spontanicznej, za siebie i innych ludzi;
- ma świadomość, że Bóg troszczy się o ludzi i wysłuchuje ich modlitw;
- rozumie sens świąt religijnych, a nie tylko tradycje z nimi związane.

Cel wychowania patriotycznego: kształtowanie postawy emocjonalnego przywiązania do ojczystego kraju i rozwijanie pozytywnych zachowań społecznych oraz cech charakteru dobrego Polaka – patrioty.

Efekty wychowania patriotycznego

Dziecko:

- zna historię własnej rodziny (znajomość imion rodziców, dziadków, rodzeństwa, miejsca zamieszkania);
- rozwija zainteresowania pięknem i bogactwem naszego kraju;
- będzie miało właściwy emocjonalny stosunek do kultury regionalnej, zabytków własnej miejscowości, do miejsc pamięci narodowej i bohaterów narodowych;
- pozna znaczenie wytworów kultury narodowej i wybranych tradycji narodowych i regionalnych (legendy, zwyczaje, stroje, tańce);
- będzie miało właściwy stosunek do symboli narodowych (godło, hymn, sztandar);
- nauczy się tolerancji;
- pozna i doświadczy różnorodnych sposobów komunikowania się z ludźmi i zdobywania informacji w sposób werbalny i niewerbalny;
- będzie otwarte i aktywne w stosunku do ludzi i świata.

„Jestem mocno przekonana, że ostoją każdego narodu jest miłość Ojczyzny, pielęgnowanie cnót narodowych i dążność do ideałów.”

„IDŹCIE W ŚWIAT Z UŚMIECHEM NA USTACH !”